

[Christmas Møller.]

tiet ønsker videre politisk Klarhed skabt, saa er det en fuldkommen urimelig Tale at komme til os, saa ligger det i Socialdemokratiets Haand hvert eneste Øjeblik at søge denne Klarhed skabt til Veje, saa kan de gøre det paa nøjagtig den samme Maade, som vi kan, ved at rejse Spørgsmaalet her i Salen.

Og jeg skal tilføje, for at det ærede Medlem Hr. Borgbjerg og Socialdemokratiet ikke kan være i Tvivl, at i det Øjeblik, man fra Socialdemokratiets Side vilde gøre noget saadant, vilde det konservative Parti under en saadan Sags Behandling, som under alle andre Sagers Behandling, handle nøjagtigt, som vi mente det var ret og rigtigt overfor Landet og overfor de Interesser, vi er sat til at varetage. Vi vil ikke lade os gaa paa hverken af den ene eller den anden i saa Henseende, men nøje tage vor Stilling efter, hvad vi selv mente var rigtigt.

Jeg skal slutte med at sige, at den Dag, vi fra det konservative Partis Side mener, at Situationen kræver en saadan Handling, at Partierne maa tage Stilling til denne Regering eller til en anden Regering, saa tager vi den Stilling, saa søger vi at skabe Mulighed for den Klarheds Tilvejebringelse, naturligvis. Under de givne politiske Forhold kan et Parti som vort ikke tage nogen som helst anden Stilling.

Borgbjerg: Om Beskyttelsespolitikken sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at den var officielt lagt der, hvor den skulde ligge. Han henviste til sine egne Taler under Finanslovdebatten, til sin Tale i Vejle og navnlig til den Resolution, som der var vedtaget.

Jeg har ment, at Beskyttelsespolitikken efter det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Taler og hele Opfattelse var henlagt til et bestemt Sted, nemlig til den naturlige Ubemærkethed, hvori han mener den bør ligge her i Landet. Ved Vejle-Resolutionen drog man den egentlig ikke frem af den naturlige Ubemærkethed; man gav den en parentetisk Tilværelse, en næsten ubemærket parentetisk Tilværelse. I det store Vejle-Program, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller meget rigtigt refererede, staar der i en Parentes, at man vil fremme Beskæftigelsesspørgsmaalet o. s. v., ogsaa med Told som Hjælpemiddel. Det er det hele. Fra at være fuldstændig ubemærket er det nu henlagt til en Parentes; jeg tror, det i Praksis vil blive omtrent det samme.

Hvad Vejle-Programmet derimod stærkt fremhævede, det var den Side af Sagen, som jeg har dvælet ved i disse Dage, det var dette, hvad baade Taler og vistnok ogsaa Resolutionen — jeg har ikke Ordlyden af den — gik ud paa, at faa den indirekte Skat forhøjet og den direkte Skat nedsat; og deri har jeg, ogsaa med Højres Fortid for Øje, fundet Kærnen i hele det konservative Folkepartis saakaldte Beskyttelsespolitik. Naar det kom til Stykket, saa var det ikke Beskyttelse af dansk Erhvervsliv eller Skabelse af dansk Arbejde, det kom an paa, men saa var det kun — hvad siger man — en Dæksmand, et Skærmbret for at naa det, der var Partiets Hensigt, at komme til at lette Velhavernes Skat her i Landet og lægge mere Skat paa den almindelige store Befolkning.

Og det viste sig jo ogsaa ved de Begebenheder i 1927, det ærede Medlem mindede om, at da der kom et Beskæftigelsesforslag, et Erhvervskriseforslag med en Beskyttelse, der ikke vilde give Penge i Statskassen, saa havde det ærede Medlem og hans Parti ikke den fjerneste Interesse derfor.

Jeg skal lade Faaret ligge; „Lammehalen“ var ikke rettet mod et enkelt Medlem, men mod Partiet som Helhed, men vil det ærede Medlem anbringe den paa sin specielle Bagdel, saa skal jeg ikke protestere derimod. Det bliver et vidunderligt Emne for Karikaturtegnerne i den kommende Uge.

Men til sidst kom endelig, endelig, et lille Tilløb til et politisk Svar paa mit politiske Spørgsmaal, og det lød paa, at den nuværende Regering var kommet i en rent mindretalspolitisk Stilling; der bestod altsaa ikke noget særligt Forhold mellem det konservative Folkeparti og denne Regering. Hvis der skulde være Tale om Tillid, sagde det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, saa var det fra vor Side, at der nu blev vist Tillid ved at bevilge denne Regering Penge.

Nej, i det Lovforslag, som vi nu skal vedtage, under dets naturlige Forudsætninger, som er højtideligt bekræftet af Finansministeren og af hele Venstre, er der ikke en Øre i Merindtægt for den danske Statskasse, og det nikker den højterede Minister til, det bekræfter han. (*Drachmann*: I dette Lovforslag!). Ja, i det Lovforslag, vi nu ved tredie Behandling skal vedtage i naturlig Forbindelse med det andet Lovforslag, som ligger i et andet Udvalg og skal gøres færdigt, er der, som